

การเข้ามีส่วนร่วมของประชาชนในการศึกษาประจำบาล

วิทยานิพนธ์

เสนอต่อคณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
เพื่อเป็นส่วนประกอบการศึกษา

สำหรับปริญญา

พัฒนบริหารศาสตร์มหาบัณฑิต ทางรัฐประศาสนศาสตร์

สำนักบรรณสารการพัฒนา
DEVELOPMENT DOCUMENT CENTE.

โดย

นายเถกิงศักดิ์ พัฒโน ร.บ., สส.บ., น.บ.

กุมภาพันธ์ ๒๕๑๔

การเข้ามีส่วนร่วมของประชาชนในการศึกษาประชาบาล

อนุมัติ :

..... ประธานกรรมการ
(ดร. ไทบูลย์ ช่างเรียน)

..... กรรมการ
(ดร. สัมพร แสงชัย)

..... กรรมการ
(ประธาน คงฤทธิศึกษากร)

คำนำ

จากประสบการณ์ของผู้เขียนทั้งเมื่อรับราชการอยู่ในส่วนภูมิภาค และส่วนกลาง ณ กองการศึกษาประชาบาล กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ทำให้ทราบว่าหลายท่านยังเข้าใจ ไขว้เขวเกี่ยวกับหน้าที่ในด้านการศึกษาประชาบาลขององค์การบริหารส่วนจังหวัด จึงบันดาลให้ เกิดเจตนาารมณ์อย่างแรงกล้าที่จะชักชวนความเข้าใจอีกทั้งกล่าวนี้ ฉะนั้น นอกจากจะเพื่อเป็นส่วน หนึ่งของการศึกษาในคณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์แล้ว ผู้เขียนมีความ ประสงค์ที่จะให้วิทยานิพนธ์เรื่อง "การเข้าร่วมของประชาชนในการศึกษาประชาบาล" ได้ เป็นเอกสารช่วยเผยแพร่วิธีการบริหารการศึกษาประชาบาลอีกโสดหนึ่งด้วย แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นเพียงผลการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษานิติหนึ่งเท่านั้น จึงไม่อาจจะ หลีกได้ขอมทรวงบางประการได้

วิทยานิพนธ์เรื่องนี้จะไม่สามารถสำเร็จเรียบร้อยด้วยก็ได้ หากปราศจากเสียซึ่งความ กรุณาของท่านอาจารย์ ดร. ไทบุญ ช่างเวียน ที่ได้สละเวลาอันมีค่าและหาไต่ถามยิ่งของท่าน ใน การรับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้คำแนะนำปรึกษาและข้อคิดเห็นต่าง ๆ ซึ่งนับได้ว่าเป็นประ โยชน์อย่างยิ่งต่อการเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของผู้เขียน ตลอดจนได้กรุณาช่วยตรวจแก้จนวิทยานิพนธ์ เรื่องนี้สำเร็จดูดวงโลกด้วยดี ผู้เขียนจึงขอขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

นอกจากนี้ ท่านอาจารย์ ดร. สมพร แสงชัย และท่านอาจารย์ ประทาน คงฤทธิศึกษากร นอกจากจะช่วยให้เกียรติในการร่วมเป็นกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ของผู้เขียนแล้ว ยังได้ ให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นแก่ผู้เขียนนานาประการ อันมีส่วนทำให้วิทยานิพนธ์เรื่องนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้เขียนใคร่ขอจารึกคำขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วยเช่นกัน

ผู้ประคุณอีกบางท่านที่ผู้เขียนจะลืมกล่าวถึงเสียมิได้คือ ท่านหัวหน้ากองพัฒนา สุวรรณ- พาศิรินทร์ แห่งกองการศึกษาประชาบาล กรมการปกครอง ซึ่งได้กรุณาอำนวยความสะดวกแก่ผู้เขียน ในการศึกษาค้นคว้าเรื่องนี้ ตลอดจนได้กรุณาช่วยพิมพ์ ให้คำแนะนำอันมีประโยชน์อย่างยิ่ง อีก ท่านหนึ่ง คือท่านนายอำเภอวิเชียร สุคนธาภิรมย์ แห่งอำเภอจระนะ จังหวัดสงขลา ซึ่งได้กรุณา

กระตุ้มเตือนผู้เขียนอยู่เสมอ ทั้งอย่างยิ่งราชการอยู่ภายใต้บังคับบัญชาของท่าน และอำนวยความสะดวก
สะดวกในการจัดส่งแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเข้าร่วมมือในการศึกษา ซึ่งผู้เขียนได้ส่งตัว
อย่างไม่ยังอำเภอรณะ นอกจากนี้ผู้ให้ความช่วยเหลืออีกหลายท่าน ซึ่งคงขอภัยที่มาจากดาว
นามโคทัวถึง พระคุณอันสูงส่งของท่านเหล่านี้จะแนบแน่นอยู่ในความทรงจำของผู้เขียนอย่างมีอาจ
ฉิมเลื่อนได้

หากวิทยานิพนธ์นี้จะมีคุณค่าคือมีบ้าง ผู้เขียนใคร่ที่จะขออ้างเป็นเครื่องสักการะแสดง
กตเวทิตาต่อบุพการี และบูรพาจารย์ทุกท่าน ซึ่งได้ปูพื้นฐานชีวิตให้เป็นอย่างดีด้วยความหวังตลอดมา.

เถกิงศักดิ์ พิชโน
กุมภาพันธ์ ๒๕๑๔

Popular Participation in Rural Elementary Education

ABSTRACT

Rural elementary education in Thailand had formerly been administered by the local authority. Until B.E.2491, it was transferred to the national government, under the responsibility of Ministry of Education for 2 - 3 decades.

Local popular participation is a purpose in decentralization of educational administration, such as popular control through provincial council; educational committee or donation through any foundation etc.

The author intends to find out any active role played by local people which is being done by documentary research. The author has implemented other tools of research such as interview and questionnaire in order to make the paper more complete.

The author has found out that the structure of provincial administrative organization, such as its council, comprised of people representative, law and regulation concerning are advantageous to popular participation.

Nevertheless, local people do not really play desirable role yet. It has been resulted from their ignorance, lacking sense of responsibility, interesting and also wealthiness. Besides rigid control of the national government, the defect of local personnel and money are also brought up obstacles.

National Development Plan has been aiming at the raising of living standard. For personnel and budget problems, the author suggests the fellowship for the local students, the voluntary system, improving local taxes and the educational tax. Furthermore, the national government ought to lessen the control and some regulations should be flexible to suit the different environment of local authority.

The author points out that the joint educational committee among villages, districts, and provinces is necessary. So long as the local people are poor, the unity of man power to accelerate educational development ought to be encouraged. Lastly, the author suggests the pre-service training for rural teacher about courses in human relations approach and local self-government which will be benefited to help solve the above mentioned problems.
